

Memòries "Pompeu Korotkov i Fortuny" del Jordi Sugranyes

Pompeu Korotkov i Fortuny, fill d'Alexandre Korotkov (acordionista dels Yuri i la seva orquestra de cosmonautes) i de Gemma Fortuny, va néixer a Barcelona un dia de lluna plena, el dia 28 de setembre de 2004. A 96 hores i mitja del seu naixement, el 2 d'octubre de 2004, el Jordi Sugranyes ha anat a conèixer-lo i a proposar-li de fer unes memòries que reflecteixin els vincles personals de la comunitat catalanocantant, unes memòries en honor seu. Benvingut a Catalunya, Pompeu! Vés-te situant, perquè els qui t'envolten no et deixaran pas indiferent ;)

La Gemma Fortuny, mare del Pompeu, defineix aquestes memòries com un nou gènere narratiu: "La crònica per entregues en format correu electrònic". A més, fa el següent paral·lelisme: El naixement d'un nen i el d'un projecte memorístic sociològic.

(Paràgrafs dels darrers dos mesos. Si vols rebre els anteriors, o expressar dubtes o suggeriments, posa't en contacte amb el Jordi Sugranyes! Tel 686 54 28 70 cracksona9@3xl.net)

04-11-2005 Concert número 1199 - Albert Favà + Sofia Morales (Terrer Roig) + Josep Lluís Villa + Lua + Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries + La Carrau + Pepet i marieta + Eduard i Joan (Los Caveros) - Casal Tortosí - Tortosa.

"Les Terres de l'Ebre recordem Ovidi Montllor", aquest va ser el lema de la festa organitzada pel Casal Panxampla per homenatjar a l'artista d'Alcoi en el desè aniversari de la seva mort. L'acte va estar inclòs dintre del Correllengua 2005! El Sugranyes, acompanyat de l'Estelada82 (1102), va arribar a la capital del Baix Ebre i pel casc antic de la població, va estar cercant una bona estona la plaça del Pou (indret on, segons el Josep Bordes, cantant de Pepet i marieta (1108), s'hi duria a terme aquella nit el concert). Carrers foscos amb gent que demanava "fuego", o que entenien plaça del "Pou" per plaça del "Bou"... aaaahhhh "Plaza del pozo..." Però, al final unes parell de xiques que també assistirien aquella nit a l'acte, van guiar-los fins al Casal Tortosí. A les vuit del vespre hi havia anunciat un disc-fòrum i projeccions, sopar a dos quarts de deu i el concert a les deu. Van arribar, doncs, just a l'hora de sopar, i el primer que va poder saludar el Sugranyes, va ser al Josep Bordes. Tot seguit va poder triar entre un interessant entrepà de butifarra negra o un interessantíssim entrepà de butifarra negra. A què no sabeu, per quin molt interessantíssim entrepà de butifarra negra es va decantar? xD Després, un molt simpàtic barman li va explicar les diferències que hi havia entre dues conegudes marques de cola. N'hi havia una (que és la que li va recomenar) que es veu que era originària de Palestina... "Em sona d'haver-te vist abans!" va exclamar el Sugranyes en veure, després de molt de temps, a la Maria Elena Maureso (màner de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries). A l'Elena, a l'Artur Gaya, al Quique Pedret i a la resta dels components de la formació, els devia conèixer el 5 de maig de 2000, quan aquests van actuar en directe al Teatre Bartrina de Reus (concert número 610). Aquella mateixa tarda, el Sugranyes els va preparar una "fugaç escapada" al plató de Canal Reus TV,

per tal d'enregistrar una entrevista per al programa musical A tot watt, que en aquella època dirigia. A l'Artur i al Jordi Fusté, però, el Sugranyes els va poder enregistrar prèviament, al Balcó del Mediterrani de Tarragona, el dia 15 de febrer de 2000, quan aquests estaven en plena campanya de promoció del seu disc "Mira bé el què et dic! La primera actuació que el Sugranyes va poder veure en directe de la formació Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, és la que va tenir lloc a la Plaça del Mercadal de Reus el 25 de juny de 1997 (concert número 379). Més tard, va poder "repetir" el 6 d'agost de 1999, a Mont-roig del Camp (concert número 540). I el setembre de 2000, concretament el dia 21, després d'una altra actuació a la plaça del Mercadal de Reus (concert número 657), va poder prendre les següents declaracions a l'Artur Gaya, àlies Quico el Célio: "Jo, des de fa molts anys, compagino les dos professions meves. D'una banda la música, no, que des de fa vuit anys estem amb Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, i també des de fa pocs anys em dedico també al periodisme, no, i és una professió que mai he acabat de deixar del tot, tot i que la música és l'activitat principal que portem. Ara estic fent un programa setmanal a Ona Catalana, que allí baix es diu Ona de l'Ebre". Cal recordar que l'Artur Gaya, va ser el coordinador de les actuacions d'aquesta festa d'homenatge a Ovidi Motllor, celebrada al Casal Tortosí de Tortosa el 4 de novembre de 2005. Segons la pàgina web de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, és "la banda que s'ha saltat amb més gràcia i originalitat totes les normes a l'ús sobre la manera de recuperar la música popular catalana. La música de les Terres de l'Ebre, interpretada per un quartet de músics que es posen en el paper d'un cec i una divertida troupe de personatges que viuen a cavall entre la tradició i la modernitat". La banda tortosina, també va participar activament en la defensa del riu Ebre, quan aquest estava amenaçat per un imminent trasvassament. Amb aquest objectiu actuaven per exemple el 25 de febrer de 2001 (concert número 709) a la plaça de la Catedral de Barcelona, o el 7 de març de 2004 (concert 1041) a prop de Vinallop, a tocar del riu Ebre, en el que es va anomenar zona "Quilòmetre zero". Allí van compartir un improvisat escenari amb Pep Sala o Lluís Llach que també es van solidaritzar amb el moviment antitrassista. No ens podem oblidar de la "Quica", tampoc! La Montse Castellà, ànima del club de fans dels Quicos, que els acompanya en tot moment, i que el Sugranyes va conèixer i entrevistar en aquell concert de la Plaça del Mercadal de Reus del 21 de setembre de 2000 (concert número 657). La Montse, que per sorpresa del Sugranyes, també va estar present en el concert número 1198 (Muhel + Pep Sala al Magatzem de Tarragona del passat 29 d'octubre), actualment és la cantant i guitarrista de la formació Illa de Buda, la qual acaba d'editar el seu primer treball discogràfic, produït per Pep Sala. Esperem molt aviat poder veure-la en directe! L'Estelada82, com era d'esperar, va interceptar els membres de La Carrau abans de començar el concert. El Sugranyes, que era allí, va explicar-lis que estava redactant les presents memòries i que en poques hores ells també n'esdevindrien protagonistes. En concret ho va estar comentant a la Carol Duran (violí), a la Núria Lozano (acordió diatònic), al Joan Boada (dobles cordes) i al David Plaza (baix). La primera vegada que el Sugranyes va veure en directe a La Carrau va ser en un dels actes del Correllengua que es van organitzar a Pollestres (Catalunya Nord). Concretament era la nit del 4 de novembre de 2000, i La Carrau van compartir escenari amb Blues de Picolat + Brams (concert número 677). De

llavors cap aquí els ha vist actuar en una vintena de concerts més. Ja dintre de la sala, el concert va començar força puntual. Cadascuna de les bandes participants versionaven cançons d'Ovidi Montllor, ja sigui cantant o recitant els seus texts. Al Sugranyes li va recordar molt, aquell altre homenatge a l'Ovidi Montllor en què va tenir l'oportunitat d'assistir el passat 22 d'abril a la ciutat de València (concert número 1133). L'Estelada 82 es va asseure al costat de dues senyores d'edat avançada, les quals segons ella, desprenien una forta olor a parfum barat, d'aquests de "tot a cent"! xD Sense dubte, l'actuació de Quico el Célio, va ser la més aplaudida per aquestes dues "fans" de la banda!! Pepet i marieta va sortir a l'escenari reconeixent que de l'Ovidi "no en tenia ni fava!" Va explicar que tot mirant la "Nissaga de Poder" a TV3, seguint un capítol on el Mateu i la Pilar "es liaven" va captar uns poemes que temps després descobriria que eren de l'Ovidi, i que amb l'ajuda de l'e-mule, s'havia pogut baixar unes cançons d'aquest.

11-11-2005 Paràgraf 1199b - Entrevista a Ràdio Montblanc.

Tal com estava pactat feia setmanes (des de quan els locutors del programa "De què parlem?" d'Ona Valls, Àlex i Judit (1159b), se'n van adonar de què no havia quedat enregistrada una altra entrevista feta a Ona valls el passat 5 d'octubre (Paràgraf 1197b)), el Sugranyes va apropar-se fins als estudis de l'emissora municipal de Montblanc per tal de gravar-ne una altra. Abans de començar aquesta nova entrevista, el Sugranyes va tenir l'oportunitat de saludar al director de l'emissora, el Ramon Maria Huguet. El Sugranyes coneixia al Ramon, de coincidir en el dinar posterior a la roda de premsa de presentació del Senglar Rock'03. Aquest acte que va tenir lloc a Montblanc, el 17 de juny de 2003. També pels estudis de Ràdio Montblanc, hi tombava el mític Francesc Xavier Gistas (1109), el qual en aquests moments ostenta el càrrec de Cap dels Serveis Informatius de la casa. La Judit va pitjar el "rec" i durant els minuts de distensió previs a l'entrevista enregistrada, el Sugranyes va saludar als montblanquiiiiiiiiiiiiins oients del programa i a l'Àaaaaaaaalex que tenia davant seu (tot això era per provar micros). Segons l'Àlex, aquesta gravació improvisada tenia pensat aprofitar-la de diverses maneres: fent-ne diverses versions, una per a ésser penjada a internet i una altra per a emetre-la per les ones hertzianes de Ràdio Montblanc. També va anunciar la seva intenció d'editar-la en forma de falca de promoció del programa. Molt aviat en sabrem la decisió final!!

12-11-2005 Concert número 1200 - Conjunt Orff + Kassamba + La Municipal del Pla + Cor de teatre + Edelweiss + Huawanko + Occ Noctus + Jamboree Gang + Atzar + Toris + Sugus the suchard + Vas de bou + El tercer ull + Caiko + Xuxu de pus + 085 + Hoy no es sábado + Velcro - Pavelló municipal - Camós.

Tots aquests grups van actuar, en un festival organitzat pel projecte Sonora, versionant cançons de Kitsch per a celebrar el vintè aniversari d'aquesta formació de Banyoles (de la qual ja se'n parla en aquestes memòries en el paràgraf 1182b) D'altres actes per commemorar aquest esdeveniment, són una xerrada per a joves, on els membres del grup expliquen les seves experiències durant aquestes dues dècades, un concert electrokàustic al Teatre Municipal de Banyoles, diverses actuacions a

Barcelona i algunes ciutats catalanes. El Sugranyes es va desplaçar fins a la comarca del Pla de l'Estany, en aquesta ocasió acompanyat del Lluís Marçal (1105). Durant el trajecte, el Lluís va explicar-li que feia uns quinze dies havia iniciat una petita col.laboració en un programa magazine de Tarragona Ràdio, emissora des d'on fa molts anys hi col.labora. La seva secció era quinzenal i s'anomenava "La terra és plana" (títol clarament extret del darrer treball del Quimi Portet), i que dins d'aquesta, hi destinava una subsecció de 5 minuts titulada "Viatge a vinília" on repassava cançons en català que només estan editades en format vinil. La música dels Nats i dels Patè-x, entre molts altres, va sonar per l'aparell reproductor de música del cotxe, en aquell plujós vespre de novembre. El Lluís, va reconèixer que li agradaven mooooooolt els Nats. Que quedi escrit, doncs! S'adreçaven fins a Camós, municipi situat molt aprop de Banyoles. El Sugranyes i el Lluís, però, van decidir passar, en el darrer tram, pel que anomenen "carreteres de tercera categoria", una afició que tenen des de fa molts i molts anys. Així doncs, poc després de deixar l'autopista, van decidir agafar una estreta via que els portaria fins a Palol de Revardit, primer, tots els seus "veïnats" després, i Camós al final. En arribar al nucli més important d'aquest municipi, el Sugranyes va dir: "Quin temps fa? Fa una mica de fresca, no?" El Lluís va replicar: "Quina pudor a poble que fot!" Va ser una sensació semblant a la que van experimentar el 15 d'agost de 2005, just quan arribaven a Salitja (veieu paràgraf del concert 1172). En aquella altra data, però, el que feia és més calor... De dintre del recinte del pavelló, va aparèixer de sobte el Francesc Viladiu, organitzador del festival i ànima del projecte Sonora. El projecte sonora és una entitat que té com a objectiu, tal com s'explica a la seva pàgina web, promoure i potenciar les capacitats culturals dels joves de la comarca. El Francesc i el Sugranyes no es coneixien personalment, tot i que ja s'havien intercanviat prèviament mails, i que havien coincidit en un altre concert organitzat pel propi Francesc, amb motiu del desè aniversari de Ràdio Banyoles (Mostra de grups del Pla de l'Estany a La Farga de Banyoles, el 28 de juliol de 2001 (Concert número 768) on entre d'altres hi van actuar, Kitsch + El Tercer Ull). Qui tampoc podia faltar en un festival d'aquestes característiques, va ser el mític Albert Cortada (1131b). L'Albert, darrera de la taula de so va estar treballant tota la nit! Aquest li va explicar al Sugranyes que se n'anava uns mesos a Escòcia, concretament a Edimburg i que tenia ganes de "perdre'ns de vista a tots, jejeje". Eren allí presents entre el públic també, els tres actuals components dels Kitsch. El Joan Pairó, Lluís Costa i el Lluís Costabella. La primera vegada que el Sugranyes va veure en directe als Kitsch va ser en l'edició de l'any 1991 del Mercat de Música Viva de Vic (Concert número 122). Concretament quan van compartir escenari amb Lax'n'busto + Umpah pah + Ja t'ho diré + Karda Fàstik. Aquest concert va tenir lloc als terrenys de l'antiga Campsa de Vic la nit del 28 de setembre de 1991, i va ser retransmès per les càmeres del Canal 33. Dos anys després, el 26 de gener de 1993, el Sugranyes entrevistava al Joan i al Lluís Costabella al plató de TV Reus, des d'on s'enregistrava el programa musical "Sumatètrik". Va ser una entrevista una mica accidentada, perquè les obres de millora que s'estaven fent al carrer Sant Jaume de la capital del Baix Camp, produïen uns sorolls força estrepitosos que van obligar a parar diverses vegades la gravació. Al guitarrista Lluís Costa, que el Sugranyes molt possiblement ja el va veure tocar amb els Barri Baix anys fa, va tenir l'oportunitat de compartir l'experiència que

suposa exercir de membre d'un jurat en un concurs. Concretament va ser en el Concurs de Cançó de Salitja del 15 d'agost de 2002 (Concert número 910) on hi van participar: Castaway + Cendra de mai + Insomni + Haihober's + Jorcx + Efmers + Ni 5 + Manel Ponsa + Catau + Joan Colls + Frenètic + Sis de mel + Xiao + Ammoníac + 9 sé. El Lluís Costa també ha format part, entre d'altres, de la banda de l'Adrià Puntí. Així, per exemple, aquesta nit del 12 de novembre, van estar recordant la irrupció del Pep Blay (1144d) en el directe de l'Adrià, en el Senglar Rock de Monblanc del 2000. Aquella tarda de l'1 de juliol (Concert número 627), Pep Blay feia popular aquella peça del "Vampíria!" que ja havia format part del repertori dels Patè-X, allà al 1994. Aquell pavelló de Camós, era un pavelló sense goteres, ja que durant tota la nit va estar plovent a bots i a barrals i en el seu interior, ni es va ni notar. Així ho confirmava el mateix Lluís Costabella! Al Lluís Marçal no se li va acudir altra idea, mentre conversava amb el Costabella (Marçal, podies haver callat! xD) de comentar-li que el Sugranyes tenia uns quants enregistraments en vídeo dels Kitsch... que no estaria malament que algun d'aquests puguessin formar part, de l'imminent edició dels dos dvd's previstos. En el transcurs de 5 hores, des de les deu de la nit fins a les tres de la matinada, van passar per l'escenari del Pavelló de Camós, un total de 18 formacions, les quals van tocar dues peces cadascuna, una de les quals era una versió dels Kitsch. La melodia d'una cançó reproduïda en un telèfon mòbil, va servir per cloure el festival. Setmanes després d'aquest festival, el Hermann-Josef Müllers (1119), havent-se llegit les presents memòries, va preguntar al Sugranyes si els Atzar que havien participat en aquest festival, eren els mateixos Atzar que ell havia sentit anomenar anys endarrera. Després de fer-ne una petita investigació, es veu clarament que no. Els Atzar que van actuar a Camós, segons la web de sonoramusica.com, és un "Grup format a principis de l'any 2003 amb músics d'altres grups actualment inactius. Tot i ser un grup de recent creació Atzar aposta pel treball i les ganes com antídote a la passivitat de la joventut." I les dades que el mateix Hermann aporta de l'altra formació que se suposa anys ja desapareguda: "Atzar era un grup de Sabadell (El Vallès Occidental) que es va formar l'any 85. Estava format per Lurdes Reviejo (veu), Xavi Farell (guitarres i veus), Sassi Orpinell (baix i veus), Joan Saumoll (piano i teclats) i Eudald Boluda (bateria). Van enregistrar el seu únic disc, Etiqueta negra, el novembre del 90, en ple boom del rock en català, però van passar força desapercebuts. Les cançons que contenia l'Etiqueta negra eren: El setè cel, Festes? Dues!, Truca'm, Imatge de postal, Somni, Aprofita-ho, Xulo piscines, Amor meu i Un cas com un cabàs. Tot i que les lletres, igual que les músiques, eren totes d'en Xavi Farell, estaven fetes quasi expressament perquè les cantés la Lurdes Reviejo.

18-11-2005 Paràgraf 1200b - Concert a La Palma dels guanyadors del VIIè Concurs de Música Jove - Sala polivalent de La Palma - Reus. Amb motiu de la realització a Reus de la Trobada de Joves Escriptors dels Països Catalans, organitzada per l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, va tenir lloc aquest esdeveniment que va consistir en l'acte de lliurament de premis als guanyadors del VIIè Concurs de Música per a Joves i del VIIè Concurs de Còmic per a Joves. Després va tenir lloc l'actuació de les bandes finalistes Sprinters, Rasholnihov i Roger

Benet, i de la convidada Gadegang. El Sugranyes hi va anar passada la mitjanit, perquè les formacions que li interessava veure eren les últimes en sortir a l'escenari. Així, doncs, només en arribar es va trobar al David Fernández (1097b). Aquest li va comunicar que els horaris de les diferents actuacions acumulaven un cert retard degut al previ lliurament del premis. Per allí aprop també estava l'Emili Llamas, cantant dels Mai's (1100). Sense haver-li-ho demanat, l'Emili va opinar sobre els Sprinters, el grup que en aquells moments estava tocant. Va dir-li al Sugranyes que li agradava molt la música que feien, però que el "fallo" era que no cantaven en català. L'endemà el Sugranyes tenia previst d'anar fins a Hostalets de Pierola a un concert de "Rock x tu", impulsat pels components de la formació Atxiiís i de la seva cantant, l'Anna Fenoy (1098). L'Emili ja sabia de què anava aquest concert i li va respondre-li, que entre un dels músics participants hi havia una noia de Reus... A més de l'Emili, a Reus aquella nit hi havia altres músics entre el públic: per exemple el Jaume Aguza dels Baetúria (1130), o la Carol Duran de La Carrau (1199). El Sugranyes va poder saludar abans d'anar-se'n a l'Ignasi Martí, al qual va conèixer el desembre de 1999 quan aquest era un dels membres impulsors de la publicació "El Llanut". El programa A tot watt de Canal Reus TV que aleshores dirigia el Sugranyes, va fer-se'n ressò d'aquest fanzine. L'Ignasi també va col.laborar amb el programa "Dial Selenita" de Ràdio Cambrils.

19-11-2005 Concert número 1201 - Ivette Nadal + Atxiiís + Nelb + Unlogic - Casal Català - Hostalets de Pierola.

Tal com ja s'explica en el paràgraf 1200b, la cantant dels Atxiiís Anna Fenoy (1098) i els habitants d'Hostalets de Pierola, van ser els amfitrions d'aquest festival de grups novells. Comencem pel principi: El Sugranyes va arribar a Hostalets de Pierola sobre les 22h i a la porta del Casal es va trobar a una colla de joves, d'on sobresortia indiscutiblement la imatge del cantant i líder de la banda Nelb, el Jesús Reyes (1156). Mentre parlava amb ell, una noia (que fins al final d'aquest paràgraf no desvetllarem el seu nom) amb una càmera de vídeo a la mà, va enregistrar imatges de la conversa Sugranyes-Reyes. A continuació va aparèixer en escena l'Oriol Olivé (1162), guitarra també dels Nelb. Aquell era el moment de la prova de so de la Ivette Nadal (1099), la qual va sorprendre positivament al Sugranyes, al veure-la envoltada de la seva banda de rock!

Era un concert, on molts dels músics de les diferents formacions, havien estat alumnes dels Campus Senglar Rock de Montblanc o del Campus Rock de Lleida. D'aquí vé l'assistència del Toni Xuclà, professor i director d'aquesta escola itinerant de pop-rock. El Toni Xuclà, a més és guitarrista, productor i compositor musical. Molt possiblement el Sugranyes va conèixer-lo quan aquest estava fent entrevistes de promoció del seu treball "Les arracades de cirera" l'any 1996. Tot i que el 14 de gener de 1989, quan el Sugranyes i el Josep Cartanyà (1097b) estaven entervistant per a Ràdio Músic Club a la Marina Rossell, en acabar la seva actuació al Teatre Fortuny de Reus (Concert número 17), el Toni va ser saludat per aquesta cantant quan aquest va entrar un moment al camerino. Motiu de conversa d'aquella nit del 19 de novembre entre el Sugranyes, l'Oriol Olivé i el Jesús Reyes, va ser que, qui havia estat monitor del Campus Senglar Rock de Montblanc en diverses ocasions, l'Albert Cortada (1131b), se n'anava d'excursió en breu a Edimburg. "L'Albert és un nen

gran" deia l'Oriol, mentre que el Jesús afegia "És com un germà, un germà gran, l'Albert!" El Sugranyes havia vist feia molt pocs dies a l'Albert, concretament el dissabte 12 de novembre, en el concert número 1200. Va arribar l'hora de la prova de so dels Atxiiis! L'Anna Fenoy, provant micros, va posar nom al Jesús Reyes: Santi Milláaaaaaaan! I és que cantant i l'actor tenen les seves semblances ;) D'altra banda, el Jesús i el Marcel Fabregat (1193), van ser els autors de la cançó més estimada dels Nelb "Vull ser el teu àngel", peça que el Sugranyes ja va poder escoltar per primera vegada el 4 d'agost de 2005, quan el Jesús mitjançant el seu telèfon mòbil, va reproduir-li sencera, mentre feien temps entre les llaaaaaargues esperes de la gravació de la pel·lícula Rock & Cat, en unes dependències del Gran Teatre del Liceu (paràgraf del concert 1167). Al Marcel, van intentar localitzar-lo per a que vingués a Hostalets de Pierola, però per diferents motius no va ser possible. Recordem que el Marcel, va substituir als teclats a l'Ingrid Turu dels Atxiiis (1098), en la semifinal del concurs Enganxa't a la música que va tenir lloc al Suau de Reus el 22 de setembre de 2005. El Sugranyes va poder veure en directe a totes quatre formacions que aquella nit del 19 de novembre de 2005 conformaven el cartell, els darrers en actuar van ser els Unlogic. Ah, i tal com es fa referència en les primeres ratlles d'aquest paràgraf, s'ha de desvetllar el nom de la noia que va gravar en vídeo al Jesús i al Sugranyes mentre aquests mantenien una interessant conversa. El Sugranyes abans d'anar-se'n va comentar al Jesús Reyes i a la seva companya que havia gravat la "Maria", la tercera cançó del directe dels Nelb... Lliguem caps? ;)

24-11-2005 Concert número 1202 - Llibert Fortuny - Palau Bofarull - Reus. Va ser l'acte inaugural del SupermerCAT de Revistes, una gran mostra de publicacions escrites en català, organitzat per l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català. El Sugranyes hi va anar acompanyat del Jordi Escoda i de l'Anton Baiges (1119). Només en arribar, es va trobar a la Rosa Massagué a l'estand de la revista Enderrock. També de l'Enderrock hi havia el Lluís Gendrau (1104). En veure'l, el Sugranyes li va dir: "Ostres, véns a Reus i no em dius res!" i el Gendrau li va respondre: "Tu tampoc vas venir ahir" I és que el dia anterior a la Sala Apolo de Barcelona es van fer públics en una festa, els noms dels guanyadors del concurs Sona 9: En categoria de pop-rock, Miquel Abras, en cançó d'autor, Lluís Cartes i en categoria de folk-noves músiques, La Boina. Entre el públic assistent a la inauguració, també hi havia el Toni Fullat (1124d) o el Miquel Saperas (1097b). I també els músics Joan Masdéu, dels Whiskyn's (1114) i el Conrad Dubé, dels Dr.no (1145e).

26-11-2005 Concert número 1203 - Garrotan + Antònia Font + Miguel Poveda + Dept. + Lax'n'busto + Beth + Mònica Green - Palau Blaugrana - Barcelona. Va tractar-se d'un reconeixement als Voluntaris per la Llengua, en un gran acte de la campanya "Dóna corda al català". L'edició del diari El Punt de l'endemà deia: "Unes 4.500 persones, segons l'organització, van participar en la gran festa de la campanya Dóna corda al català que va voler servir de reconeixement als voluntaris per la llengua. El públic estava format, doncs, per un ampli ventall de parlants, que anava des dels autòctons, compromesos en la difusió de la llengua per la via del voluntariat de les

parelles lingüístiques a immigrants, alguns dels quals acaben d'incorporar-se en el programa i amb prou feines podien saludar a hores d'ara en català, i d'altres com un jove osonenc d'ètnia subsahariana que va fer tota una demostració espontània del bon resultat que pot donar la iniciativa. En la festa no va faltar la presència de la Queta, la boca mascota triada per fer de símbol de la campanya, amb la seva popular cançó, però ahir el protagonisme va ser per als assistents, és a dir, els voluntaris i les parelles lingüístiques, molt participatius i actius en l'acte. L'organització va tenir cura que fos la línia conductora de l'acte. Les parelles lingüístiques provenien de totes les contrades del país. Amb presència majoritària de Barcelona, però amb nudes representacions de comarques com ara Osona. Una de les més llunyanes va ser la també nombrosa representació de la Terra Alta, encapçalada per l'alcalde de la Fatarella, Josep Suñé, que va manifestar a aquest diari la necessitat que la tasca pel català arribi fins a punts tan allunyats de la capital catalana com la seva comarca." L'organització de l'esdeveniment va posar a disposició de les persones que ho vulguessin, un autocar gratuït per a traslladar-se des de qualsevol punt del país, fins al recinte del Camp Nou i del Palau Blaugrana de Barcelona. El Sugranyes va aprofitar aquest servei i va anar fins al Passeig Mata de Reus, des d'on sortien alguns d'aquests autocars. Només en arribar, va saludar a l'Anna Saperas, directora del Centre de Normalització Lingüística de l'àrea de Reus "Miquel Ventura", i membre de l'organització. L'Anna, que és la germana del Miquel (1097b), també havia estat present feia pocs dies, a la inauguració del SupermerCAT de Revistes que va tenir lloc al Palau Bofarull de Reus (Concert número 1202). El Sugranyes va pujar a l'autocar número 41, que és el que provenia de les comarques de la Terra Alta i del Priorat. Durant el trajecte pels altaveus d'aquest autocar, van sonar peces musicals tan conegudes (però alhora, tan poc concordants amb l'objectiu de la campanya) com: l'"Ave Maria" del David Bisbal, o d'altres cançons de la formació Celtas Cortos. Una vegada ja a les instal·lacions del Barça, hi va haver un temps d'espera d'unes dues hores, que van servir, per exemple, per a gaudir de diferents jocs i activitats. Una de les quals va ser veure en acció al presentador Jordi Gil, el qual des de dalt d'un escenari regalava quetes i receptors de ràdio als qui s'atreïssin a pujar-hi, per tal de cantar el karaoke de la campanya. El Sugranyes coneix al Jordi de quan van coincidir amb ell a Canal Reus TV. El Jordi Gil, que va ser coordinador del programa "12 punts" de TV3 i autor del llibre "El català a Eurovisió" (editat el 2004 per l'editorial Empúries) va col·laborar diverses vegades en el programa A tot watt, que en aquella època dirigia el Sugranyes. Per exemple va posar la veu en off en el reportatge sobre el [Nadal.p@rc](#), emès el 5 de gener de 2001; o bé també va assessorar sobre el llenguatge esportiu més adient, en un altre reportatge on s'explicava la participació de músics i cantants, en un partit de futbol organitzat per la Marató de TV3 a l'Hospitalet de Llobregat. Aquest és part del text del reportatge llegit per la Judit Cervelló (1130), i emès el 22 de desembre de 2000: "Els cantants Cris Juanico dels Ja t'ho diré i l'Albert Fort dels Fes-te Fotre, que estava previst que participarien, van ser els grans absents per lesió, o per conductes inadequades la nit anterior, potser. Bé, sigui com sigui, vam poder veure al Sente Fontestad, bateria dels Ja t'ho diré i al cantant Marc Martínez, vestint la mateixa samarreta que l'Andoni Zubizarreta, l'Eduard Berraondo, l'Artur Mas o el Txiki Beguiristain; tots a les ordres

del tècnic Pichi Alonso. El cantant dels Lax'n'busto, Pemi Fortuny, va haver de compartir alineació amb en Quimet Rifé, Amb en Joan Castells, amb el Rhisto Stojkov i amb l'actor reusenc, David Bagés..." Quan ja eren gairebé les set de la tarda d'aquell 26 de novembre de 2005, el Sugranyes va trobar-se al Josep Maria Prats i a la seva dona. El Josep Maria i el Sugranyes van formar part de l'expedició que es va dur a terme el passat 26 de maig (paràgraf 1141b), per donar suport a les accions en defensa del català, que la Institució Cultural de la Franja de Ponent va dur a terme aquell dia a Madrid. S'havien vist feia poc, concretament el passat 25 d'octubre, quan es disposaven a tornar a participar en una altra expedició. En aquest cas a Estrasburg, a la seu del Parlament Europeu. El Sugranyes, però, en aquesta ocasió, no hi va poder anar! Per allí també, i tal com van dir ells mateixos "tiesus amb la candela penjant del nas", l'Àlex Martínez i la Judit Margalef (1159b). I és que la temperatura d'aquell vespre no acompanyava gaire... Mentre entraven al Palau Blaugrana, el Sugranyes va poder veure a l'Albert Favà, aquell cantant que va participar en l'homenatge a l'Ovidi Montllor, celebrat a Tortosa el passat 4 de novembre (Concert número 1199). En acabar l'acte, i de tornada altra vegada cap a la capital del Baix Camp, en un altre dels autocars de l'organització, el Sugranyes va saludar al Miquel Saperas (1097b) i a la seva companya, la Ivet Batet. A ambdós, que afirmen haver-se conegut en l'actuació dels Brams del 17 de juliol de 1998, al Pont d'Armentera (Alt Camp), se'ls ha trobat entre el públic de diversos concerts. Per exemple, a l'Aplec dels Ports que va tenir lloc el 27 de juliol de 2002 a Herbers, on hi van tocar entre d'altres l'Elèctrica Dharma + Agraviats + Rockness (Concert número 906). La Ivet, periodista de professió, actualment és l'Adjunta al Cap de Premsa del Conseller, en el Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya. El Sugranyes la coneix, de quan era membre de la formació Licor 43. Va veure en directe a aquesta banda de Valls, el 15 de maig de 1993 (Concert número 188), a l'escola Enxaneta de la capital de l'Alt Camp en motiu del 25è aniversari d'aquest centre educatiu. Era el tercer concert dels Licor 43. El Sugranyes recorda que aquella nit, també hi van tocar els Canya Verda! L'endemà, dia 16 de maig, va tenir l'oportunitat d'entrevistar-los al programa Catalunya en fórmula de Ràdio Valls, que aleshores presentava i dirigia. La Ivet, que tocava la bateria amb els Licor 43, va fer les següents declaracions: "Abans hi tocava un noi, però ara està estudiant a Tarragona em sembla, no ho sé, no el conec gaire i em van dir per tocar-hi a mi. Feia temps que estava fent bateria, bueno estudiant bateria".

01-12-2005 Paràgraf 1203b - "De tertúlia amb Lluís Llach" - Sala d'actes del Centre de Lectura - Reus.

Va ser l'acte d'inauguració del curs acadèmic 2005-2006 de l'entitat reusenca. L'alcalde de Reus, Lluís Miquel Pérez i membre del centre des de fa molts anys, es va perdre aquest anual acte. El Lluís Miquel havia de rebre al president del Senat espanyol, que aquell dia es trobava a la ciutat. En certs àmbits de la capital del Baix Camp, se sap que de jove el Lluís Miquel Pérez havia format part d'una formació musical anomenada Hard. De fet, el 9 de juliol de 1999, quan el Sugranyes es disposava a assistir al seu concert número 531 (Berta a Salou), va enxampar "in fraganti" al Lluís Miquel, tocant breument la bateria als baixos de l'Associació de Veïns del Barri Immaculada de Reus. Moments abans de la

xerrada, va tenir lloc a la sala de lectura un petit refrigeri. En aquest acte previ, a banda del Lluís Llach, també hi eren presents diversos periodistes: L'Isaac Albesa (1124d), el Josep Cartanyà (1097b) o el Josep Bages. El Sugranyes va veure en directe per primera vegada al Lluís Llach el mes de novembre de 1988 al Teatre Fortuny de Reus (Concert número 15). Era l'època en la qual, junt amb el Josep Cartanyà, duia a terme el programa "Çarabatana Oberta" a Ràdio Tau. Al Lluís Llach durant els darrers anys, el Sugranyes l'ha pogut anar veient en directe en diverses ocasions: A Reus el 15 de gener de 1993 (Concert número 177) o el 4 de novembre de 1995 (Concert número 299). A València el 27 d'abril de 1996 (Concert número 323) o el 25 d'abril de 1998 (Concert número 433). La darrera vegada va ser a Alacant el 4 de febrer de 2005, en un espectacle conjunt amb el Feliu Ventura, tal com s'explica en el paràgraf del concert 1116. Al periodista de Ràdio Reus i Canal Reus TV, Josep Bages, el Sugranyes el coneix de l'època en què varen coincidir en el mitjà televisiu esmentat. A la tardor del 1998, a la primera graella de Canal Reus TV, van conviure-hi el programa del Josep, el magazine d'actualitat "Per tot arreu", i el musical "A tot watt", dirigit pel Sugranyes. El Josep va aprofitar unes imatges dels Pk'ts de Tarragona, emeses anteriorment per l'A tot watt, per a definir com era la música "lletjota i estripada". Aquesta definició cal dir que no va agradar gaire a dos components d'aquesta formació, al Dani (1191) i a l'Esther Esteve (1102). Lluís Llach en una sala d'actes plena de gom a gom, va parlar de diversos temes. Un dels tals va ser sobre l'erotització de la música en els concursos musicals de televisió. Va dir que es potenciaven els "cops de cuixa i de cadera i les mirades provocadores". A més de parlar sobre la situació lingüística i cultural del País Valencià, va comentar quina era la seva estratègia al llarg dels anys: Fitxar a músics més joves que ell com, per exemple, Feliu Ventura, Joan Amèric o Joan Baptista Humet.

02-12-2005 Concert número 1204 - Cesk Freixas - Sala d'actes de l'Ateneu - Sant Sadurní d'Anoia.

A partir d'haver-ne vist bones crítiques en el fòrum de Rockcatalà.com, el Sugranyes va decidir anar a veure qui caram era aquest tal Cesk Freixas. En arribar a Sant Sadurní i no sabent on era l'Ateneu, el Sugranyes va aparcar aprop del centre urbà i va provar sort! A uns nois que feien tota la pinta que iniciaven la seva farra nocturna, els ho va preguntar. Ho tenia allí, a cinc minuts caminant... Doncs, som-hi! Quan va arribar a l'Ateneu, el va trobar que estava pleníssim de gent molt jove. Va quedar parat hi tot! Com si l'esperessin a ell, el concert va començar al cap de dos o tres minuts. En va gravar en vídeo un parell de cançons, però com que no se sentia massa bé, va decidir marxar. El Sugranyes espera poder veure a aquesta jove promesa, en un altre concert i en millors condicions.

05-12-2005 Paràgraf 1204b - Publicació del llibre "Història de totes les seleccions esportives catalanes (1904 - 2005)".

De mans del seu autor, el Josep Maria Raduà i Domènech, més conegut en aquestes memòries com a Pitus Raduà (1145), el Sugranyes en rep un exemplar amb dedicatòria inclosa: "Al Jordi Sugranyes, un amic i un dels millors activistes de la música catalana, no canviïs!!!". El llibre, de 471 pàgines i 65 capítols, amb el pròleg del Molt Honorable Ernest Benach

(1144), recull la història de totes les seleccions catalanes absolutes partit a partit, esport a esport, homes i dones... De referències a la música i als músics, n'hi ha poques, però cal destacar la que es troba a la pàgina 207, on es parla de l'espectacle previ al partit de futbol Catalunya - Xile (Concert número 828): "El 28 de desembre de 2001 es va jugar el partit. Unes hores abans van actuar al Camp Nou Lax'n'busto, Pep Sala, Antònia Font, Brams, Carles Flavià, Quico el Célio, Gossos, Doctor Calypso, Gerard Quintana... per anar escalfant l'ambient". Va ser un concert on el Sugranyes, acompanyat de la Judit Cervelló (1130), hi van anar en nom del programa musical "A tot watt" de Canal Reus TV. Pel que fa al Sugranyes, cal dir que va ser la primera vegada que va trepitjar la gespa del Camp Nou. Recorda que li van concedir tres tipus d'acreditacions (cosa que no li havia passat mai): una que hi deia "premsa", una altra que li va permetre accedir a la gespa i una tercera d'accés a tribuna. Moments abans de l'inici de l'espectacle musical, es va perdre per un d'aquells llargs passadissos i va anar a parar a una habitació molt petita, on músics i mànagers feien un petit refrigeri al voltant d'una taula... sort que tots ells eren "cares conegudes", jejeje!!! Aquella tarda del 5 de desembre de 2005 en què el Pitus Raduà mostrava els primers exemplars del seu recent publicat llibre, el periodista del portal esportiu www.reus24.com, Raül Rodríguez, li va fer una de les primeres entrevistes. El Sugranyes, a més, va contactar telefònicament amb uns quants altres periodistes, als quals va pensar que potser els interessaria saber-ho: el Lluís Gendrau (1104), la Laura Duran (1097), el Marc Serena (1126b), l'Albert Balanzà (1102) i la Iolanda Pàmies. De la Iolanda, encara no se n'ha parlat mai en aquestes memòries. El Sugranyes creu recordar que la va conèixer cap a la tardor del 1994, quan aquesta era la mànager dels Klam, formació liderada per l'Antoni Veciana. (Es parla tant de l'Antoni com d'aquesta formació, en el paràgraf 1145d). Però, la Iolanda cal esmentar que també va formar part de l'equip del programa "Cops i flames" de Punt 6 Camp de Reus. Així queda reflectit en l'anecdotari "L'altra cara dels concerts", editat per aquest mateix programa i que ella en va ser una de les principals redactores. Veiem-ne un parell d'exemples: "21-03-1998 Van de kul + Sopa de cabra - Batea. Presenciem un concert totalment Ben Endins, amb poques cançons noves i amb la samarreta morada del Gerard que recorda anys enrere. El Ninyín es va recuperant de la seva malaltia, però, encara no està en forma. La Iolanda el confon amb un pipa que resulta ser el seu germà "Oh, ho sento". A camerinos expliquem als Sopa de Cabra que a Salou hi ha un pub, el Kalea, que els dediquen una placa amb el nom d'Avinguda Sopa de cabra. El Josep Thió, en un primer moment, fa una cara de circumstàncies, segurament pensant-se que l'ajuntament de Salou els dedica una avinguda. Sigui com sigui, els cabres signen una postal per a l'Enrique del Pub Kalea per agrair-li aquest detall al seu local. Quan tot sembla acabat, una amiga nostra que avui fa de conductora, ens enreda a l'hora de tornar cap a casa dient-nos que abans s'ha d'anar a una festa cap al Matarranya (Aragó) seguint un pretendent que acaba de trobar. Donat que la conductora ha tingut un cop al cotxe al mateix dia i el du tot abonyegat, i que la Iolanda no du el carnet de conduir al damunt, no ens queda més remei que anar-hi. Enmig de la son i el cansament, la Iolanda i el Josep es troben en un projecte de discoteca molt cutre. Acabem tornant cap a Reus a les vuit del matí. Ah, i per més inri, se'ns creua un porc senglar per la carretera que gairebé atropellem -o potser

ens remata ell a nosaltres. És un avís del que serà l'origen del Senglar Rock?". Un altre capítol de l'anecdolari "L'Altra cara dels concerts" on hi apareix la Iolanda Pàmies, és aquest: "07-03-1998 Whiskyn's - Reus (Sala Philadelphia). Aquest concert l'anomenem perquè la Iolanda s'apunta a la nova modalitat dels presentadors del Cops i Flames, estar a les paradetes dels grups, és a dir, vendre samarretes dels Whiskyn's, i de passada patir fred." Però, un concert que quedarà en la memòria per sempre dels qui hi van assistir: La Iolanda, el Josep Cartanyà (1097b) i el mateix Sugranyes, és el que van protagonitzar els Porexpan al seu poble, Ulldemolins, la nit del 24 de juliol de 1999 (Concert número 536). Cal aclarir, però, que el cap de cartell d'aquella nit, era la Companyia Elèctrica Dharma!

09-12-2005 Concert número 1205 - The Companys - Fnac Triangle - Barcelona. Matí de rodes de premsa a la ciutat de Barcelona! El Sugranyes es va deixar caure per l'Fnac Triangle de la Plaça de Catalunya, quan faltaven pocs minuts per a les dotze del migdia. Al bar de la planta baixa d'aquest centre comercial, es va trobar ja, als membres de la formació The Companys (1134). Aquests estaven esperant el moment d'entrar a l'auditori, on es duria a terme l'acte de presentació del seu tercer treball: "Les músiques de Lo Cartanyà amb dos collons". "Has voltat més que el gos de Cuto!" Aquesta és la frase que va deixar anar el cantant de la formació, David Masot, en veure al Sugranyes. Segons el David, que feia pocs mesos que s'havia casat, es veu que aquest entranyable animalet, coneixia la comarca del Segrià de pam a pam... I lo "Pardal", per acabar-ho d'arrodonir, va dir que més o menys eren 30.000 hectàrees, les que el gos es coneixia, jeje! Amb el Raül Vallès, bateria, el Sugranyes hi va tenir una interessant conversa sobre l'spot televisiu que promocionaria aquest nadal el cd. Aquest va ser rodat, com no podia ser d'altra manera a la comarca del Segrià, i on curiosament hi apareixen un parell de tractors. Un dels tals, el Raül va confessar ser-ne el propietari. O com un nen que també hi surt, que va reconèixer que era el seu cosí. També s'hi poden veure unes ovelles, però aquestes ja no són pas seves, sinó d'un pastor que passava per allí amb el seu ramat... Abans de començar l'acte, també eren presents a la sala, la Montse Oliva (1156), o el periodista Manel Gausachs (1134), el qual des de feia poques setmanes havia començat a col·laborar amb el programa Cops i flames de l'emissora Punt 6 Camp de Reus. Com que el Cap de la discogràfica Picap, Joan Carles Doval (1175), encara no havia arribat i per tant l'acte s'estava endarrerint uns minuts, el Sugranyes va aprofitar per desplaçar-se fins a la seu de la Plataforma Proseleccions Catalanes, situat al Passatge Permànyer de la ciutat comtal. Allí es duia a terme en aquells precisos moments una altra roda de premsa, on entre d'altres temes, s'hi presentava el llibre del Josep Maria Raduà (1145), titulat "Història de totes les seleccions esportives catalanes (1904 - 2005)". Es parla d'aquest llibre en el paràgraf 1204b d'aquestes memòries). El Sugranyes va tornar altre cop cap a la Plaça de Catalunya, on encara va tenir temps de veure en directe als The Companys. Concretament, acompanyats de l'actor protagonista de la sèrie de TV3 "Lo Cartanyà", Xavier Bertran, van interpretar la cançó "Jo flipo". Entre el públic hi havia també l'actriu de la mateixa sèrie, l'Eva Barceló, o el director del diari Avui, Vicent Sanchís.

13-12-2005 Paràgraf 1205b - Escrit del cantant dels Frenètic en el fòrum de Rockcatalà.com.

L'Eduard Boada (1124), cantant dels Frenètic, escrivia en el fòrum titulat "Fenètic presenta Positiu" a partir de què el mateix Sugranyes li recordés que el primer concert que va veure d'ells va ser a la sala La Mirona de Salt el 24 de maig de 2002 (Concert número 870). En aquest fòrum l'Eduard va encarregar-se'n d'explicar que presentaven el seu primer disc "Positiu" a Santa Coloma de Farners el 7 de gener de 2006: "13/12/05 18:12:14 Jordi Sugranyes: La primera vegada que vam parlar va ser per telèfon, jo aleshores estudiava història de l'art a la UDG i tu em vas trucar enunciant-te com a Jordi Sugranyes (crack del sona9), aquell mateix divendrs ens vam trobar a la mirona i ens vam conèixer... En Joan Esqueu no oblida la peculiar entrevista sobre els signes del zodíac i la veritat és que jo tinc tota aquella època bastant present. Aquell dia vam acabar de rematar la festa amb en Guille Badia a Girona! I bé, des de llavors fins ara vam fer el gran fitxatge d'en Martí Coma a la guitarra i en Pep Bassas va deixar el grup, entrant en el seu lloc en Pep Serra. La veritat és que em va fer gràcia que m'entrevistés en Xavi Gistas perquè em va refrescar la memòria i sempre és maco recordar aquelles èpoques, un dia t'explicaré el perquè! Això si, quan voltis per aquests mons de déu vigila amb aquesta Julieta Leita que segons diu la llegenda a les nits de lluna plena es transforma en Claudia Harkers (la nena vampir). I com no, recordar la nostra segona trobada al Concurs de Cançó de Salitja! Aquell dia vaig tenir la oportunitat de conèixer a un cantautor que jo admirava (en Santi Vendrell), però amb la peculiaritat de que va ser ell el que a partir de llavors es va fer fan nostre... Vam intentar engegar un projecte comú però tot se'n va anar en Orris, tot plegat molt curiós i molt guai de recordar. Aquestes són les petites aventures que fan que el món de la música valgui la pena. Ens veiem aviat. T'espero a la presentació Sugri. Eduard"

17-12-2005 Concert número 1206 - Rauxa - Sala Polivalent de La Palma - Reus (Suspès per malaltia de cantant).

En efecte, aquest concert no es va dur a terme perquè segons un cartell penjat a la porta del recinte, el cantant havia patit una malaltia, sense especificar quina. El Sugranyes en veure el cartell, va decidir donar mitja volta i entornar-se'n cap a casa. Tot seguit va enviar un sms a l'Estelada82 (1102). Ja que havia quedat tant amb ella, com amb la Maria (1163) i la Montse (1191), dins del concert. Aquell mateix vespre, tots quatre havien assistit al teatre Fortuny de Reus, on s'havia enregistrat el programa de TV3 "A bodes em convides". Un producció basada en un llarguíssim monòleg de l'Andreu Buenafuente, la qual serà emesa la propera nit de Cap d'any. En aquest espectacle, tot hi haver-hi un piano molt maco a dalt de l'escenari, no es va fer servir per a res. L'únic comentari que va fer l'Andreu sobre temàtica musical, va ser per a dir que la "Cançó protesta" ja havia perdut validesa, posant com a exemple la cançó d'"Al Vent" de Raimon. La presentació de l'acte, molt breu per cert, va anar a càrrec del Santi Suárez. El Santi és el germà del Jordi Suárez (1179). El Sugranyes coneix tant a l'Andreu com al Santi, de l'època en què estava a Ràdio Tau fent el programa musical "Çarabatana Oberta" (any 1988).

L'Andreu llavors treballava a Ràdio Reus i el Sugranyes recorda haver anat a visitar-lo quan aquesta emissora estava situada a la Raval de Santa Anna número 54, de la capital del Baix Camp. Una de les coses que li va comentar, era perquè es posava tant poca música en català en aquesta emissora comercial... "Els Doble Buble, per exemple, com és que no els promocióneu més?" La resposta va ser clara: "És que no són prou coneguts!" Al Santi el va conèixer també en la primavera d'aquell any, perquè van coincidir els dissabtes al matí a Ràdio Tau. Abans de l'emissió del Çarabatana Oberta, el Santi era un dels artífex del programa que el precedia, "El meu cosí d'Igualada". El Sugranyes conserva enregistrada la primera emissió d'aquest programa, la qual va representar la primera intervenció radiofònica del Santi. L'Andreu, el Santi i el Sugranyes van tornar a trobar-se el 1998 en el projecte de la nova televisió local, Canal Reus TV. L'Andreu Buenafuente com a president d'Iniciatives de Televisió, l'empresa que va gestionar el mitjà des d'un primer moment, i el Santi Suárez com un dels treballadors del mateix. Al Santi li va tocar editar diversos dels programes "A tot watt", entre els quals destacar el que incloïa el reportatge de la segona edició del Senglar Rock de Prades. Aquell vespre del 17 de desembre de 2005, fent cua per entrar al teatre, el Sugranyes va poder saludar a dos vells coneguts de l'afició, a l'Abelardu (1130) i a la Marina (1148)!

24-12-2005 - Paràgraf 1206b - Programa "Cops i flames" - Estudis de Punt 6 Camp - Reus.

El protagonista del programa "Cops i flames" (1097b) d'aquesta data, va ser ni més ni menys que l'Antoni Veciana (1130). Hi ho va ser per la seva faceta de "nadalòleg", o dit d'una altra manera, col·leccionista de nadales. L'Antoni va cedir unes quantes de les seves peces musicals nadalenques a l'emissió d'aquest espai radiofònic. El Sugranyes va escoltar per exemple cançons com "El matí de Sant Esteve" de Pau Riba, "Mery Christmas" d'Eduard Canimas o "Blues per nadal" d'Umpah pah. Quan van reproduir la peça "El desembre congelat" del disc dels Follim Follam, van recordar que d'aquesta formació n'era membre l'actor Xavier Bertran (1205).

28-12-2005 Concert número 1207 - La Carrau + Obrint Pas + Mesclat - Palau Blaugrana - Barcelona.

Des de la web Racocatala.com, un dels organitzadors del concert, així definien l'endemà 29 de desembre com havia anat la Festa per les seleccions catalanes: "Unes 4000 persones van omplir el Palau Blaugrana ahir a la Festa per les Seleccions, organitzada per Racó Català i la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes, i que comptava amb la participació dels grups La Carrau, Obrint Pas i Mesclat. En un ambient molt festiu i sense cap tipus d'incident, els grups es van anar succeïnt presentats per Lluçia Ferrer, que també va donar pas -durant els canvis de grups- a grups de castellers i batucaires de les comarques gironines. L'acte, que va acabar cap a quarts de 5 de la matinada, volia ser un event més per a impulsar l'oficialitat de les seleccions catalanes, i així ho van reclamar tant els grups com el presentador, i evidentment el públic. A més a més també s'hi van instal·lar unes paradetes de material de part de la Cal, de la Cajei i d'Avellana Digital (Productes de la Terra), entre

d'altres. Des de l'organització volem donar gràcies a tots els que van venir i lamentar qualsevol possible problema amb el que potser us van trobar ahir. No és gens fàcil muntar un acte d'aquests amb només 9 dies naturals (6 d'hàbils); però l'assistència, el suport de la gent, la festa, els grups i la causa fan que tot això hagi valgut la pena. A tots i a totes, moltes gràcies per venir. I gràcies també als col.laboradors que ens van ajudar moltíssim. I gràcies als grups, a la Plataforma i al Barça. Fins a la propera !" El concert en qüestió va començar una vegada finalitzat l'encontre amistós entre les seleccions nacionals de Catalunya i Paraguai, que va tenir lloc aquell mateix vespre a l'estadi del F.C. Barcelona. El Sugranyes, mentre anava tot xino xano cap a la plaça de les Oques de Reus, des d'on sortien un parell d'autobusos especials per tal d'anar al partit i al concert esmentats, va trobar-se amb el Jordi Escoda (1119). Aquest va agafar un autobus diferent al del Sugranyes (el que organitzava Cdc), atès que al que a ell li interessava, era només anar a l'esdeveniment esportiu, no pas al musical. Els que sí que van voler assistir a tots dos actes, i que per tant van optar per triar el bus organitzat per les Jerc, van ser per exemple l'Estelada 82 (1102), la Maria (1163), el Pitús Raduà (1145), o el mateix Carles Serralta, que és qui va ser l'encarregat de coordinar l'expedició. Durant el trajecte, a diferència d'un altre sortida en bus (la del concert número 1203), aquí sí que es va poder escoltar música en català. Concretament la del disc "Sempre més" dels Brams, la qual va ser alternada amb el programa esportiu "Primer toc" de l'emissora Rac 1. En arribar a Barcelona, el Sugranyes i el Pitús, van anar ràpidament a recollir les acreditacions de premsa, que pocs dies abans havien sol.licitat a la Federació Catalana de Futbol. Pel camí es van trobar per exemple al Jordi Estalella, al Miquel Saperas (1097b) i al Xavier Milian. Aquests dos darrers estaven intentant muntar una paradeta enmig del carrer. El Sugranyes coneix al Jordi Estalella, històric membre de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua, de quan aquest va estar a l'organització dels actes del Correllengua a la Catalunya Nord, que es van dur a terme el 4 de novembre de 2000. Concretament, el Sugranyes en aquella època, va cobrir pel programa A tot watt de Canal Reus TV, el concert celebrat a Pollestres (Rosselló), on hi actuar en directe: La Carrau + Blues de Pícolat + Brams (Concert número 677). Una vegada recollides les acreditacions pel partit en unes oficines habilitades, el Sugranyes i el Pitús van adreçar-se fins al Palau Blaugrana de Barcelona. Allí van estar buscant al Jordi Corominas del Racocatala.com, per tal d'aconseguir les acreditacions de premsa corresponents al concert. Mentre el buscaven, el Sugranyes va poder saludar a diversos components dels Obrint Pas. La primera vegada que els va poder veure en directe, va ser el 5 de desembre de 1995 a la sala polivalent de La Palma de Reus. (Concert número 309). Aquella nit també hi actuaven els Gramoxone ska band. Una vegada ja dins de l'estadi del Barça, en aquell 28 de desembre de 2005, els minuts previs a l'inici de l'encontre, el Sugranyes va poder veure i escoltar els videoclips que es van anar exhibint en les pantalles situades a banda i banda. Concretament van ser videoclips de Pep Sala, Dept, Fora des Sembrat, The Companys i Lax'n'busto. A la mitja part del partit, la temperatura més aviat baixa convidava a refugiar-se a les sales de l'interior de l'estadi. Allí en un pica-pica, es va trobar al Lluís Fortuny (acordió, trompeta, teclats i cors de la Companyia Elèctrica Dharma). El Sugranyes li va comentar la redacció de les presents memòries i de seguida van traslladar-se en el

temps fins aquell 20 d'agost de 1988 (Concert número 6) al Camp de futbol de La Selva del Camp, on la Dharma feien el seu segon concert després de la pèrdua de l'Esteve Fortuny i on van ser telonejats pels Tradivàrius. Envoltats d'altres persones que prenien caldo calent i menjaven canapès, també van repassar concerts com el d'Ulldemolins del 24 de juliol de 1999 (Concert número 536), on van tocar junt amb el grup local Porexpan; l'actuació a l'Aplec dels Ports que es va realitzar a Herbers el 27 de juliol de 2002 (Concert número 906) compartint escenari amb altres grups com Agraviats o Rockness, o la del Gran Teatre del Liceu de Barcelona del 9 de febrer de 2003 (Concert número 948). El Pitus Raduà que també era allí en aquell moment, va destacar l'actuació que va tenir lloc a Constantí el passat 30 de juliol (Concert número 1166). En la segona part del partit "Catalunya - Paraguai" asseguts a tribuna, el Sugranyes va poder saludar a l'escriptor Joaquim Monclús, al qual va conèixer el 8 de novembre de 2003 també dins de les instal·lacions del F.C. Barcelona. Aquell vespre en què va coincidir amb el Joaquim, gràcies al Paulí Fontoba (1141b), se celebrava al Palau Blaugrana un míting electoral d'Erc. Acte central de campanya on van actuar-hi en directe: Pep Sala + Mònica Green + Gorka Knorr. (Concert número 1019). Aquell vespre del 28 de desembre de 2005, la Cati Pérez (1124), també era a Barcelona amb la intenció d'assistir al concert de La Carrau, Obrint Pas i Mesclat, però al final per diferents motius no s'hi va poder quedar. Així ho va constatar el Sugranyes a partir de poder parlar breument amb ella a través del telèfon mòbil. Més tard, va acompanyar al Pitus Raduà a saludar a diferents jugadors de la selecció catalana (Damià, Oleguer, Guardiola...), els quals van atendre als mitjans de comunicació a la sala de premsa de l'estadi del Barça. El Pitus va aprofitar per signar-lis uns quants exemplars del seu recentment publicat llibre "Història de totes les seleccions esportives catalanes (1904 - 2005)". Es parla d'aquest llibre, en el paràgraf 1204b d'aquestes memòries. Tocada la mitjanit el Sugranyes es va desplaçar cap al Palau Blaugrana on La Carrau estaven ja tocant peces del seu repertori. Allí va ensopegar literalment amb la Clàudia Viladrich (1128). En una de les tribunes hi havia la directiva de la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes. Xavi Torres, periodista esportiu de TV3 estava assegut també en un d'aquests seients, quan de sobte un jove el va reconèixer i van intercanviar les següents frases. Jove: "T'he vist, ets el de la tele, t'he vist, ara ja em puc morir!" Xavi: "Pixa aquí, collons!" Jove: "No, no que em foten multa". Al cap d'una estona el jove en qüestió va portar a dos col·legues més, per a mostrar-lis la seva descoberta. Entre ells comentaven, referint-se al Xavi Torres: "És un culé de cabo a rabo!" Entre el públic del Palau Blaugrana, el Sugranyes va poder saludar també al Xavier Ribera (1146), al Jordi Oset (1145), a la Ariadna Arbat (1189), a la Blanca Salgado (1113), o al Jordi Vilanova (1124d). I també, com no, a l'Àlex Martínez i a la Judit Margalef (1159b) d'Ona Valls i Ràdio Montblanc. Quan aquests es disposaven a prendre-li unes declaracions al Sugranyes, sobre com veia l'ambient del concert, va aparèixer de sobte el membre de l'organització Joan Camp de Racocatalà.com, àlies "Baccus". Per tant, es van traslladar tots quatre fins a un lloc menys sorollós i allí van poder realitzar l'entrevista amb més tranquil·litat. Per allí va passar en aquells moments l'Albert Roca de la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes, al qual el Sugranyes havia trucat aquella mateixa setmana per a informar-se de qui s'encarregava dels tractes amb la premsa, pel que feia a aquell

esdeveniment en concret. Cal dir que tant l'Albert, com el Xavi Torres, havien estat presents a la roda de premsa d'aquesta Plataforma a Barcelona, que el Sugranyes va cobrir el 9 de desembre, tal com s'explica en el paràgraf del concert número 1205. El Guillem, creador de la web Racocatalà.com, també va fer acte de presència en el lloc de l'improvitzada entrevista al Joan Camp. Va preguntar-li al Sugranyes si tenia una "parenta" o algun familiar pròxim anomenada Montse. Segurament el devia confondre per algú altre, perquè aquest no era pas el cas... Una vegada acabada aquesta entrevista per part de l'Àlex i la Judit, i just en el moment en què es disposaven a enregistrar les declaracions al Sugranyes, tots tres van acordar saludar a una noia fotògrafa que havien vist en moltíssims concerts, però que mai havien gosat dir-li res. Es tractava de la Roser Ortiz! I és que a la Roser se l'havien trobat per exemple al Senglar Rock de Lleida (paràgrafs 1155 i posteriors), al Figa-rock de La Figuerosa (1170), al concert de Mesclat de Reus del 20 de setembre (1192), i en molts, molts i molts d'altres. La Roser actualment està mostrant les seves fotografies (de concerts als Països Catalans) mitjançant una exposició itinerant. Les properes dates que té previstes són les següents: Constantí del 19 al 30 de gener, Girona el mes de febrer i Perpinyà del 13 al 30 de març. Mentre estaven tocant els Mesclat, el Sugranyes també va poder saludar a la Montse i al Nyaco de Cervera (1154). La Montse va advertir al Sugranyes que la formació que en aquells moments estava actuant, havien fixat un nou músic, un violinista de les Illes Canàries. El mànager de la banda allí present, el Jordi Escobet, no s'acaba de creure encara ara la redacció de les presents memòries... El Sugranyes no recorda massa bé quan va ser que va establir contacte per primera vegada amb ell. Devia ser cap a finals del 2000, quan van tenir lloc els primers bolos dels Mesclat. El que sí recorda el Sugranyes és veure'l en acció, solucionant un petit conflicte entre el públic del concert número 687 (Mesclat a la Vaqueria de Tarragona el 7 de desembre de 2000). Cap al final del concert el Sugranyes es va tornar a trobar a l'Estelada 82 i a la Maria. En aquesta ocasió ballant amb diversos membres de La Carrau (1199) enmig del públic, al ritme dels Mesclat. Mentre en aquell moment el Carles Belda des de dalt de l'escenari, canviava la lletra a la cançó "Com goses". I ho feia de la següent manera: "Ja veuràs com goses dir, "palomitas de maíz". Segueix la imprecisió en les dates! El Sugranyes i el Belda també devia ser en aquella època de finals de l'any 2000, quan es devien conèixer. En algun concert de Mesclat o de Pomada. On sí el Sugranyes recorda haver-hi parlat, és una mica abans del concert del 28 de gener de 2001 a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, on Pomada van compartir escenari amb Jaume Nebot & els aliats + Conrad Sala + Roger Mas + Josep Maria Cantimplora + Jaume Arnella, entre d'altres. (Concert número 699). Des d'aquestes línies, el Sugranyes vol agrair públicament al Carles per haver-li trobat allotjament, la nit de l'11 de setembre de 2002, després del concert número 916 (Blues de Picolat + Franca Masu + Mesclat + Al Tall + Antònia Font al Passeig Lluís Companys de Barcelona). D'aquest concert del 28 de desembre de 2005, n'acabarem dient, que uns seguidors de La Carrau, en trobar-se a la violinista Carol enmig del públic, la van cridar com a "Carla", senyal inequívoc que no se sabien bé el nom.

Bandais + The Skapotables - Sala el Jardí - Sant Quintí de Mediona. Es va anunciar com el "Primer festival de música penedesenca" i estava organitzat pel Col·lectiu de joves músics penedesencs, amb la col·laboració de l'Acr El Jardí i La Torxa-Zitzània Cultural. Va ser un concert en el qual s'oferia un bo d'ajut pels encausats i encausades de delictes electorals, en la jornada de reflexió per la Constitució Europea del 19 de febrer de 2005. El Sugranyes va arribar-hi passats uns minuts de les onze de la nit. Un termòmetre pròxim marcava 4 graus centígrads, la nit era freda! El primer en actuar va ser el cantautor de la veïna població del Pla del Penedès, Pep Roig. Un noi entre el públic, va confondre al Sugranyes per un membre de l'Sgae: No tranquil, tranquil, que jo només vinc a veure el concert... (a gravar-ne imatges i a fer-ne el corresponent capítol de les memòries del Pompeu, jejeje!) En sortir a l'escenari Cesk Freixas i els altres Bandais, la sala es va anar omplint de gent. Al Cesk i a la seva banda, el Sugranyes ja va tenir l'oportunitat de veure'ls en directe el passat 2 de desembre a Sant Sadurní d'Anoia (Concert número 1204). En aquella ocasió però, les condicions acústiques de la sala no els va acompanyar gaire... Moltes càmeres de vídeo enregistraven l'actuació del Cesk d'aquell 30 de desembre. Una de les tals era la del Pau Mariné! El Sugranyes va conèixer al Pau el febrer de 2003, de ser el webmestre de wikiproduccions.tk. Actualment està preparant un videoclip de la banda penedesenca. Esperem poder-ne gaudir ben aviat! De sobte, d'entre el públic va aparèixer l'Anna Fenoy (1098). L'Anna, que havia vingut d'Hostalets de Pierola passant per Santa Margarida i els Monjos, s'estrenava aquella nit com una "bona conductora". Així és com la va definir la seva acompanyant, la Gisela Sabaté. I és que justament feia molt poc que l'Anna s'havia tret el carnet de conduir. També l'acompanyava aquella nit, una altra amiga seva, la Nely. Tot i que el cartell anunciava l'actuació de bandes de metal com Musaranya i Metrobellum, el Sugranyes va preferir anar-se'n cap a casa després de veure un tros del directe dels deu membres dels The Skapotables.

Quan vulguis tornar a rebre la darrera actualització d'aquestes memòries, o expressar dubtes o suggeriments, posa't en contacte amb el Jordi Sugranyes! Tel 686 54 28 70 cracksona9@3xl.net